

וכשנזבב זה מתעללה בעילה אחרת, אז מספקת אותה נ', שהוא מזבב קדוש, ונשארת הרוח של הרי הנחשת הלאה, וכשהותה רום מתעללה בקיומה, היא נקראת מהש, שהרי

הספתקה מפנה אותה נ'. וזה נפדר לכמה רוחות אחרות, ונקראים אף הן, וכן נקראו אותו העם (אהד) מהש, כמו שנאמר בראשית ב' ואת מהש ואות מעכה. הם היו מכיריהם את הthing הוז של המשבץ שנקרוואת על שמם.

ועציו שיטים - אלו אוטם סודות קדושים, שהם להוחות המשבץ, והם נקרים בפטוד שלהם. פותוב עצי שיטים עמדים, וכתווב יעשה טרפים עמדים.

מבאן והלאה - שמן לפואר, משיכה של שמן משחה קדוש למשך עליהם. אבני שם ואבני מלואים - אלו אבני קדש, יסודות המקדש, במרקיבות הקדושות הלאה. כללו מזדמנים לבדם ליבור ולשבח לבוש כבוד לעין הכהן בהם שם ולהזפיר (לבר) שניים עשר שבטים, וכן שתים עשרה אבניים כמו שוחבא.

שלשה עשר מינים הם, פרט לשיטים עשרה האבניים היקרות הלאה, וכן עולים לעשרים וחמש אותיות בסוד העליזן של היחוד. וכגンド אלה מקוק ותקו משה עשרים וחמש אותיות בסוד הפסוק של היחוד, שפתוח בדברים שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. ושם עשרים וחמש אותיות, גלופים מקוקים בפטוד של מעלה. יעקב רצה למתן למטה בסוד היחוד, ותקו בעשרים וארבע אותיות, וכן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ולא השלים

מזבב אסתלק בסליקו אחרא, כדיין אסתלק את נ', דאייהו מזבב קדישא, ואשתאר רוחא דאלין טيري נחשת. ובכד והוא רוחא אסתליך בקיומיה, אקרי מהש, דהא אסתלק מגיה את נ'.

ונهائي אתפרש, לכמה רוחין אחרים, ואחרון אויף הבci, ועל דא אקרי בהוא עמא (ה), מהש. כמה דעת אמר (בראשית כב) ואת מהש ואת מעכה. איןין הו ידע בהא היה דמשבנה, דאקרי על שמhone.

ונעמי שיטים, אלין איןין רזין קדישין, דאיינון לוחי משבנה, ואיןין אקרי ברזא דלהון. כתיב עצי שיטים עומדים, וכתיב ישעה טרפים עומדים.

מבאן ולהלאה שמן לפואר, משיכו דמשח רבות קדישא לאמשבא עלייהו. אבני שם ואבני מלואים, אלין אבני קדשא, יסודי דמקדשא, ברתיכין קדישין אלין, אוזמן בלחודיהו, ליקר ולשבחא, לבוש יקר, לעינא בהנא בהו תפין, ולארכרא (ולרבא) תריסר שבטים, ועל דא תריסר אבני מה דאתמר.

תריסר זינין איינון, בר תריסר אבני יקירין אלין, וכלחו סלקין לחמשה ועשרין אתוון, (דף קל"ט ע"ב) ברזא עלאה דיחודה. ולקלבל אלין, גלייף ותקין משה, חמשה ועשרין אתוון ברזא דפסוקא דיחודה, דכתיב, (דברים י) שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד. ואיןין חמשה ועשרין אתוון, גלייפן מתקן ברזא דלעילא.

יעקב בעא לאתקנא למתפה, ברזא דיחודה, ותקין באربع ועשרין אתוון, ואיןין ברוך שם כבוד מלכוותו לעולם ועד. ולא אשלים לחמשה ועשרין אתוון, בגין

לעشرים וחמש אותיות, משומש שעדרין לא התפקיד במישבנן. בין שהמתפקיד המישבנן ונשלם, הדבר הראשון שהיהו יוצאים ממנה בשחשפלים - לא דבר אלא בעשרים וחמש אותיות, להראות שהרי נשלם זה כמו שלמעלה, שפטותם (ויקרא א) וידבר ה' אליו מאהיל מועד לאמר. הרי עשרים וחמש אותיות.

ולבן עשרים וחמשה מינימום להשלמים תקון מקדש (הmeshben) וכל אלו האותיות בארכנו באותן אותיות חיקוקות שלמןנו ממורנו. ומשום שהmeshben נשלם בפסודות החליג, נקרא כ"ה, ביחסו של שלמות(meshben), וכן (זהלים קמד) שלימות כל המשבנן, וכן (זהלים קמד) וחסידיך יברכוכה פטוח, סוד של שלימות של כל המשבנן ותקונו. כ"ה פנוג עשרים וששים אותיות, תורה ונביאים וכתויבים, שם

כל אחד וסוד אחד.

בשעה שישראל מיחדים יהוד בפסקוק הזה בסוד של עשרים וחמש אותיות, שכן: טמע ישראלי יי' אלהינו יי' אחד, ובירוק שם בכבוד מלכותו לעולם ועד, שהם עשרים וארבע אותיות, וכיון כל אחד בהן - כל האותיות מתחרויות אחת, וועלות בחבור אחד (או בפתחו) ארבעים ותשעה שערים בסוד היובל, ואו אריך לעלות עד ולא יומת. ואו נפתחים השערים, ומתחשב בקרוש ברוך הוא את אותו הקדש פאלו קים את כל התורה שפאה בארכעים ותשעה פנים.

ולבן אריך לכון לב ורצון בעשרים וחמש ובעשרים וארבעה ולהעלום ברצון הלב לארכעים ותשעה שערים שאמרנו. בין שהחפכו בזיה, יתכן באותו יהוד שאמר מורנו - שמע ישראל וברוק שם בכבוד מלכותו לעולם ועד כל לאך כל לאךmeshben. בין דאתפקן meshben, ואשתלים, מלא קדרמה דהוה נפיק מגיה, פד אשתלים, לא מלא ביחס מה וعشرين ארון, לאחוזה דהא אשתלים דא בגונא דלעילא, דכתיב, (ויקרא א) וידבר יי' אליו מאהיל מועד לאמר. ה' חמשה וعشرين ארון.

יעל דא חמשה וعشرين זינין לאשלמא תקונא דמקדשא (ס"א meshben) וכל הגי ארון, אוקימנא באינון ארון גליון, דאוליפנא ממפר. ובגין(meshben) אשתלים ברזין אלין, אקרי כ"ה, ביהודה דשלימו meshben, ועל דא (זהלים קמה) וחסידיך יברכוכה כתיב, רזא דשלימו הכל meshben ותקונא דיליה. כ"ה, לקבל תרין וعشرين ארון, ואורייתא ונביים וכתויבים, דאינון כל לא חד, ורזא חד.

בשעתה דישראל קא מיחדי יהוד באיה קרא, ברזא דחמשה וعشرين ארון, דאינון שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד, ובירוק שם בכבוד מלכותו לעולם ועד, דאינון ארבע וعشرين ארון, ויבואו כל חד בהו, קלחו ארבע וعشرين ארון, ויבואו כל חד בהו, וסלקין בחבורה חד (ס"א בזין אפתחה) תשעה וארבעין טרעין, ברזא דיובל לא. וכדין אצטיריך לסלק אעד ולא יתיר. וכדין אפתחה טרעין, וחשיב קדשא בריך הוא לההוא בר נש, פאליו קיים אורייתא כליה, דאייה אהיה בתשעה וארבעין פנים.

(כליא) ועל דא אצטיריך לכונא לבא ורעפתא בחמשה וعشرين ובארבע וארבעין, ולסלק לאון ברעותא דלבא, לתשעה וארבעין טרעין דקאמן. בין דאתקון בהאי, יתקון בההוא יהוד אדר אמר מר, שמע ישראל וברוק שם בכבוד מלכותו לעולם ועד כל לאך כל לאךmeshben.